

בתוכו, (קהלת ז) טוב לפני האלים ימלט ממנה. מה זה טוב? זה משא, שפטותך (שםoth ב) כי טוב הוא. ומשום שהיה טוב, עליה לדרגה אחרית עליונה. ועל זה כתוב (שםoth א) כי המקומ אשר אפה עומד עליו ארמת קדש הוא. עומד עליו דוקא. מה הטעם? משום כי טוב הוא, וטוב הוא זכר.

ואם תאמר שהרי אמר רבי יהודה, הרוי דוד שכתוב בו טוב, כמו שהוא אמר (שמואל א ט) וטוב ראי, למה לא היה יותר? אמר ראי, בותך ותובי ראי. טוב ראי זה שהוא מראה להסתכל, כי היה דוד. טוב ראי - היה טוב שהוא מראה. ובמשה בותך טוב הוא, ממש, וכך טוב ראי, ועם כל זה בשניים היה אחוז, שהרי זה בזה אחוז. ומה, אחר שהיה טוב, עליה להיות גוף איש. (דברים יט) איש האלים. (במדבר יט) וזה איש משה ענו מאד.

אמר רבי יהודה, בכל מעשיו אריך הקדים לשים פניגדו את הקדוש ברוך הוא, והרי בארכו את הדבר. רבי יהודה לטעמו. שאמר רבי יהודה, מי שהולך בדרך יכון לשילשה דברים, ועליזן מכם זו התפללה. וכך על גב שתפלת יהודר עליונה מהכל, שניחים או שלשה שעוסקים בדברי תורה, שהרי לא יפחד, כי השכינה (ולמעלה מכם תפלה, ועליזה מכם, חבריהם בדברי תורה. שהרי השכינה) מכם, חבריהם בדברי תורה.

משתקפת עם.

(במו זה ש) רבי אלעזר ורבי חייא היו הולכים בדרך. אמר רבי אלעזר, בתוכך (בראשית א) ויעש ה' אליהם לאדם ולאשתו כתנות עור. וכי עד עכשו מפשטים היו מאותו העור? בן. אלא בלי לבושי בבודה. אמר לו רבי

על דא כתיב, (קהלת ז) טוב לפניו האלים ימלט ממנה. מאי טוב. דא משה. דכתיב, (שמות ב) כי טוב הוא. ובגין דתוה טב, סליק לדרגא אחרת עלאה. ועל דא כתיב, (שמות ג) כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, עומד עליו דיקא. מאי טעם. בגין כי טוב הוא. וטוב הוא דכורא.

ואי תימא, דהא אמר רבי יהודה, הָא דוד דכתיב ביה טוב, כמה דעת אמר (שמואל א ט) וטוב ראי, מאי לא היה יתר. אמר ליה וטוב ראי כתיב. טוב ראי, דא דאייה היה טוב לאסתכלא, כי היה דוד. טוב ראי, היה טוב דאייה היה. ובמשה כתיב טוב הוא ממש, והכא טוב ראי. עם כל דא, בתרונויה היה אהיד, דהא דא בדא אהיד. וממשה לכתיר דתוה טב, סליק למחייו גופא איש. (דברים כ"ג) איש האלים, (במדבר יב) וקהיש משה ענו מאד. אמר רבי יהודה, בכל עובדי, בעי בר נש לישואה לקליליה לקודשא בריך הוא, והא אוקימנא מלאה. רבי יהודה ליטעמה, הדamer רבי יהודה, הא מאן הדайл בארכא, יכין לחתת מלין, ויעילא מבהוץ צלוטא, ואף על גב הצלוטא יתר עלאה מפלא, תרי חורי או תלתא דלעאן במלוי דאוריתא. דהא לא מסתפי, בגין דשבינתא (ס"א ועילא מעהון צלוטא, ועלאה מבלהו, חבריא במלוי דאוריתא. דהא שבינתא) אשפטתפא בהדייה.

(פי הא ד) רבי אלעזר ורבי חייא הו אזייל בארכא, אמר רבי אלעזר (ס"א חייא) כתיב, בראשית ג) וייעש כי אליהם לאדם ולאשתו כתנות עור. וכי עד השטא פשיטי הוא מההו ליה רבי חייא, אי בכி לא אתהzon להו אףilio